

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Disputatio de praecepto actus interioris fidei - Cod. Ettenheim-Münster 444

[S.l.], 1583

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-138156](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138156)

Disputatio De processu actus interioris fidei

4. Aprilis
1783

1
... ad hunc modum ... ad hoc ...
... actus ... interioris fidei ...
... processus ... actus ...
... interioris fidei ...

Quaestio V: Sit sit datum perceptum de interiori actu fidei

1
Dico I. ... actus ... interioris fidei ...
... datum perceptum ...
... interiori actu fidei ...
... actus ... interioris fidei ...
... datum perceptum ...
... interiori actu fidei ...
... actus ... interioris fidei ...
... datum perceptum ...
... interiori actu fidei ...
... actus ... interioris fidei ...
... datum perceptum ...
... interiori actu fidei ...

2
... actus ... interioris fidei ...
... datum perceptum ...
... interiori actu fidei ...
... actus ... interioris fidei ...
... datum perceptum ...
... interiori actu fidei ...
... actus ... interioris fidei ...
... datum perceptum ...
... interiori actu fidei ...
... actus ... interioris fidei ...
... datum perceptum ...
... interiori actu fidei ...

9. Aprilis 1783

f. 12. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

obdum... in fidei... in articulo... 4
 quando... in...
 Dico 2...
 Dico 3...
 Dico 4...
 Dico 5...
 Dico 6...
 Dico 7...
 Dico 8...
 Dico 9...
 Dico 10...
 Dico 11...
 Dico 12...
 Dico 13...
 Dico 14...
 Dico 15...
 Dico 16...
 Dico 17...
 Dico 18...
 Dico 19...
 Dico 20...
 Dico 21...
 Dico 22...
 Dico 23...
 Dico 24...
 Dico 25...
 Dico 26...
 Dico 27...
 Dico 28...
 Dico 29...
 Dico 30...
 Dico 31...
 Dico 32...
 Dico 33...
 Dico 34...
 Dico 35...
 Dico 36...
 Dico 37...
 Dico 38...
 Dico 39...
 Dico 40...
 Dico 41...
 Dico 42...
 Dico 43...
 Dico 44...
 Dico 45...
 Dico 46...
 Dico 47...
 Dico 48...
 Dico 49...
 Dico 50...

**Quaeritur 5 Quid teneant Magistri et
 papaves Ecclesie fore de rebus fidei**

Respondeo...
 Dico 1...
 Dico 2...
 Dico 3...
 Dico 4...
 Dico 5...
 Dico 6...
 Dico 7...
 Dico 8...
 Dico 9...
 Dico 10...
 Dico 11...
 Dico 12...
 Dico 13...
 Dico 14...
 Dico 15...
 Dico 16...
 Dico 17...
 Dico 18...
 Dico 19...
 Dico 20...
 Dico 21...
 Dico 22...
 Dico 23...
 Dico 24...
 Dico 25...
 Dico 26...
 Dico 27...
 Dico 28...
 Dico 29...
 Dico 30...
 Dico 31...
 Dico 32...
 Dico 33...
 Dico 34...
 Dico 35...
 Dico 36...
 Dico 37...
 Dico 38...
 Dico 39...
 Dico 40...
 Dico 41...
 Dico 42...
 Dico 43...
 Dico 44...
 Dico 45...
 Dico 46...
 Dico 47...
 Dico 48...
 Dico 49...
 Dico 50...

[Illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side]

Examinandos non cognoscant arcana fidei et scripturali Sacram: et in consecratione debent uacare se socii, et unicuique testamentum ut habet in dist: 30° decreti, precipue cap 2 et 3° et dist 38 cap: 24 et dist 23. cap: qui Epus ex concilio Carthageno 4° cap 1° et Tolosano 11° in principio et Arlesense sub Carlo cap: 2. Turonense 3° cap 3° et 4°. Lateranense sub Leone X^o sess: 9° Trev^o deuniti sess: 7° cap: 1° de reformat. ubi refert constitutionem concilij Lateranensi sub Alexandro 3° et habet in cap: cum in cunctis de electione et sess: 22 cap 2° Scia, inquit, cuiusmodi polleat, et munere sui necessit. Satisfacere possit.

*U*ed Contra, nam pot Epus hoc munera per alios exercere, non n. tenet p se disputare vel docere, q^o poterit ignorantia suam alicui doctrina suppleat. Confirm: qz ablata hac, rarioy peruersitate, ad instruendu populū pauca sufficiūt, illa aut pueritas ē per accidens et in multis locis nō sunt heretici, q^o saltem ibi nō erit hoc obligatio, sed in omnibus locis, per sonis et temporibz erit aequalis sed tantū pro conditione tempoꝝ. *D*e licet nō semp teneant Ep^o hoc per se facere, s^o tenent posse aliquo^o facere. nec n. dicimus debere eē ois sufficientes in huius q^o se solos, sed debere saltem mediocriter eē eruditos in doctrina fidei et morū, ita ut aliquo^o per se possint et verū à falso discernere, et illud improbare et hoc confirmare. in rebus aut dubitatioibz possūt alioy conuulsiōi uti, et hoc ē minima omniu obli gatio, aliq^o verū augeri poterit pro reui uariatione. Confirm: qz sicut tenent per se redire, re et gubernare, nec satisfacūt per alios, ita oportet ut p se habeant aliqua sapiētia.

*D*ico 3°. parochi et omnes alij qui fungunt munere inferiorū pastorū, solū tenent ita scire Christianam doctrinā, ut possint populū docere ea q^o et facere et credere tenentur, et ea q^o ad sacramenta ritū ministranda necessaria sunt ex d^o Thoma in 3° parte q 30. art 1°. et doctores in 3° d. 15. et Sumista in verbo parochus et verbo Confessor. et multa dicunt de hac re dist 3. 23. et 38. et extra de orate et qualibz ordinandoy. quocirca tenent sufficienter scire casus contra, ita ut possint confessiones audire et lepam discernere. ex Cap: omnis uniusq^o sexus. In capitulo aut etiam q^o ipsi dist 38 numerant multa alia, non tā oīa sunt necessaria, sed quadam ad melius esse.

*A*duerte circa dicta, hanc obligationē pastorū nō oriri ppter ex pcepto fidei, sed ex illo pcepto iusticie quo obligantur ad bene fungendū suo munere, quocirca si peccant, non peccant con fidei, sed contra fidelitate vel iusticiam, unde solus inferni, teneri eos ad restitutionē, si cum indigni sint et insufficientes percipiant fructus ex beneficijs curam am, max. habentibz, quia fructus dantur ppter officia ex Cap: si qui sacerdotes et Cap: eos

qui dist. 91. et Cap. generale. 17. q. 1. sed hoc melius tractabitur in disputacione de ordine seu sta-
tibus, qz id no est simpliciter intelligendum sed cum addis, sc. nisi pastores per alios provident suis
ouibus ut in re nihil damni patiantur, nam in eo caso licet aliquis peccet retinendo beneficiu cu indignus
sit, et teneatur vel illud relinquere, vel quia necessaria sunt discere, tñ si qua dicitur facient no tene-
bunt restituere, qz in re no facit inaequalitate.

DISPUTATIO II. De peccatis quae fideles committunt contra praecipuum fidei

¶ Thomas non fecit de hac re peculiarem disputacionem, contingit autem duobus modis peccare contra pce-
ptu fidei, sc. vel eo peccato quod simul et pot. ad fidei, vel eo quod omnino excludit fidem, oportet igitur exponere
p^o modu qz facilius e, ut simus expeditiores ad dicendum de 2.

QVAESTIO I. An peccent fideles ignorando res fidei, an vero interdum excusa- ri possint?

Supponenda p^o sunt oia ea quae in 1. q. 6. de ignorantia vincibili et invincibili diximus.

Vico 1. ignorantia rari fidei quae cadunt in pceptu per se et ex gne suo e peccatu morte et in
fidelibus. Conclusio e certa de fide, qz pceptu fidei cu sit gravissimu ex genere suo obligat ad mortale
unde p^o Corinths. 14. dicit, q ignorat ignorabit. Vico autem ex gne, qz ex levitate materiae pot. et rari,
ale, ut de quibusdam particulis symboli dicebamus. oportet ad hanc ignorantia vel voluntaria divedere vel
individe, nam sine voluntario no e peccatu, ut patet ex p^o 2.

Contra, qz in hunc fidei pot. esse aliqua culpa infidelitatis, omnis. o culpa contra pceptu fidei videtur esse
infidelitas, qz e contra idem pceptu et contra eandem honestate virtutis cu alijs peccatis infidelitatis

Do in pcepto fidei sunt duo consideranda. p^o et pceptu obligat homo ad firmiter credendum. 2. est
secundaria obligatio ad sciendum materia in qua cadit ille adus. evangelicis q. huius pcepti in hoc
diversas rationes sine dubio e diversa deformitatis moralis, et prior transgressio pertinet ad infide-
litate, posterior non est infidelitas sed vocat ignorantia

Vices. quot comittitur peccata qui ignorat multa quae scire tenet? Do rari tantu, quod tantu gravius
e, quo plura ignorant, qz pceptu e unice et certu in tota illa materia p modu unius, sicut pce-
ptu recipiendi 7. horas, et licet forte concurrant duo pcepta, alteru divini et alteru Eccl. 3. tñ
qz rari est determinatio alterius, in adu pcepto est unica honestas, ideo 2.

Petes. 1. quando et quoties peccat is qui habet hanc ignorantia? ratio dubij e, qz hoc pceptu sciens
si licet sit affirmativu, tñ incipit obligare non longe post rari rari, unde quando aliquis peccata est
in pcepta et continua mora, videtur et pcepto peccare. Do pcepto e in peccato sed no continuo
peccat, qz illud dicit statim, hoc vero significat aduale peccatu, quod non fit sine aduali aliqua vo-
luntate formali vel virtuali, id dicendum est illu peccare cum p^o advenit sua obligatio et negligit.

Alijs vero temporibus iteru toties peccat, quoties similiter advenit vel quoties occurrit casus in quo debet
et possit, et ex negligetia omittit, qz rari nihil cogitat, nec occurrit obligatio, no peccat. ita e intelli-
genda d. Tho. in 1. q. 76. art. 2. ad 3. et q. 3. de malo art. 7. et in 2. d. 22. q. 2. art. 1. ad 4. ubi
tñ Durandus sine ca cu reprehendit q. 3.

Vico 2. hac ignorantia saepe excusari pot. a mortali est defectu voluntarij, nam cu res fidei no sint
qz se notat, et necess. sit doctrina ad illas sciendas, fidei interdum pot. et aliquo pcepto sua voluntate ille carcat,
et pna excusari rari modi, p^o e, si aliquid nunq. audivit nec oia cogitavit se tenore ad sciendum hoc vel
illud, nam ut aliquis ignoret culpabiliter, no satis est cu scire multa alia et credibilia in fide pna
ea qz ipse cognoscit, sed oportet et ut sciat se tenore ad aliqd aliud sciendum. 2. si cognita obli-
gat.

5^v ratione fecit morale aliquid diligens, et non potuit dicere, quanta autem debeat esse haec diligentia, non potest a nobis posse dici, sed satis est non oportere esse summam, nec renari se disponere ad gratiam, ut habet in 1°. 2°. et infra, oportet quod ut sit morale sufficiens, qualis adhiberi solet in gravibus negotiis. Si si semel et iterum audit et didicit, sed vel non potuit satis percipere aut retinere, quod saepe accidit, in quibus casibus debet quis frequenter eiusmodi res audire si potest, ratio est, quod in huiusmodi casibus scilicet ratio fidei conserat morale in potestati tali homini. **Adverte**, 1° haec intelligi de hac obligatio prout non, scilicet ex superna precepto fidei, habent in fideles et nate preceptum cognoscendi verum et ea quae ad mores honestos pertinent, et in hoc facillime delinquit. An autem interdum excusari possint, dicimus agentes re infidelibus, quod hoc preceptum est illis commune. 2° hanc ignorantiam innumerablem facillime cadere in quaedam res quae in aliis, nam in eas quas Ecclesia solemniter celebrat vix cadere potest, quaedam et sunt alio clarioribus, quaedam magis necessariae ex 1° Th. 2. p. 2. Cor. 11. lastod 4°.

QVAERITUR II.
Verum error vel dubitatio circa res fidei in credentibus semper sit peccatum?

Suppono huiusmodi errorem vel dubium per se et genere suo esse peccatum, quod dicitur pugnat cum precepto negativum fidei, et omni ex scientia et obstinatione animi procedat excludit fidem, et iam est peccatum infidelitatis de quo infra, si autem ex ignorantia culpabili est peccatum, sed qualem sit, explicabitur magis cum dicemus de haeresi, quod igitur quaeritur est, an possit interdum huiusmodi adus excusari a culpa in bono fidei. **Pro quo suppono** 1° dupli posse aliqui errare in re, de fide, 1° quia minus audit tale rem esse de fide, vel non sufficienter illi proposita est. 2° errare potest circa rem quae aliqui sunt sufficienter proposita.

Dico 1° circa res non sufficienter auditas vel certe obliuionis traditas potest interdum errare fidelis ex ignorantia innumerablem atque adeo sine culpa. Et dicitur Th. hic q. 2. art. 6°. Sylvestri verbo fides num. 87. refert alios Canonistas, ratio est, quod aliqua huiusmodi proposita a fidelibus ignorantia innumerablem, circa ea autem quae sit ignorantia facile sine culpa errat, imo interdum est imprudencia non ita credere, quod res falsa quae contraria ignorantia, possunt tam apparenter proponi ut credi debeant saltem probatur. 2° quod si rusticus audiat doctrinam fidei, et tamen sine culpa non satis concipiat, potest interdum concipere errorem loco veritatis a illa credere, et sic non peccat. Idem est si a viris doctis afferret aliquid circa subtilius fidei mysterium et illis probent assensum. **Contrarium** videtur semper, tunc dicitur Th. in 1° Cor. 13. 2. et Aristototele: lib. 3° summa tract. 3. cap. 2°, et Sylvestri refert quosdam Canonistas, fundamentum eorum est, quod in his nullus debet dubitare sine sufficienter fundamentum ne se exponat periculo errandi, prima enim debet facere quod in ipso est, et si hoc faceret, Deus non permitteret illi errare. Sed dicitur Th. solum loquitur de articulo fidei, et intelligendus est prout moraliter accidit, in alijs vero rebus ea opinio non est proposita ut ratione factae probant, nec in hispe, et tunc est summa propositio vel Dei revelatio ad assensionem, unde videmus multos sanctos habuisse errores in rebus fidei, ut Cyprianus, Damascenus et quod in rebus quae non sunt simpliciter necessariae sicut potest esse ignorantia innumerablem ita et error inculpabilis.

Dico 2°, nullus potest sine culpa errare vel sollicitate dubitare de rebus fidei semel sufficienter ante propositis, ita ut ex precepto fidei veri fuerit obligatus ad credendum. **videtur conclusio** certa ex ad Gallat. 1° si nos vel angelus de caelo te ubi post semel concepta et sufficienter audita fidem vult nullo ab ea esse discedendum. 2° assensus fidei post sufficienter propositum non est ex humore sed ex divino testimonio. p. 1° Ioan. 10. qui credit in filium Dei et sed testimonium Dei mutari non potest, nam si firmiter credo aliquid esse dictum a Deo, iam non potest in tali re dubitare sine iniuria ipsius Dei. **VICES**, possum dubitare an illud fuerit testimonium Dei. Sed contra, quod hoc ipsum eadem firmitate et eodem testimonio credere tenebaris quod dicitur 3°.

Si id posset accidere, maxime mutatio testimonio humanis et oppositio fidei, sed hoc no, alias certitudo fidei prout in nobis e, penderet ex humano testimonio et consequenter ees mutabilis sicut et ipsa hum. testimonia et no ees certitudo. Nec refert si dicat pendere ut a proponente no ut a rone formali, qz quomodocumqz pendat, ide in re sequit. 4° Explic. et pbat, nam si mihi credenti accidere posset casus in quo ita pponerentur contrarij errores, ut possem vel dissimulare vel sine culpa dubitare de fide prius habita, tunc sine culpa possem hinc hanc addi, v.g. si accideret ut videri equis docti contrarij doce, rent, ego quoqz crederem contrarij, qz aperte e con Pauli, et proea sequit me posse dubita, re sine culpa nam hanc fides sit infallibilis, qz me iudico ^{concreta} idoneas res posse mihi ita pponi ut et videant et prudenter existimant veriores, Consequenter omnes sut absurdissimo qz 2°

Sed Contra. nam si postqz 10 vel 20 hoies catholici predicarent sufficienter vera fidem in fidelibus, et ipsi eam recepissent, accedant 100 vel 1000 heretici et doceant contrarij cu tanta vel maiori efficacia dicendi, et in exterioribus cu tanta ostensione veritatis psertim respectu simplicium q no pnt subtiles rones ponderare, isti sine culpa possem prima fidem mutare et posterioribus predicatoribus credere, qz id videri conformis prudentia. Confir. qz si omnes illi simul accessissent ad predicand, vel illa gens neutro tenore credere vel posset certe quod probabilius videret eligere. sicut ponamus prius predicasse falsos predicatores, et postea accedere catholicos, posset ita gens mutare priore fidem q. simi rone et De nomine credere fide divina et oio certa, neqz ad id obligari, nisi vel tali superenati modo proponat exterior vel interior, que nunqz proponeret falsitas ab hereticis nec opposita esset. vel certe sit oio humano modo evidens, eos q predicant predicare eam fidem quam Eccl. catholica tenet, quod pot fieri evidenter, quappter si res ita opposita e, no admitto ea posse ee falsa, nec contrarij posse aqre apparenter pponi. hoc n. maxime pmet ad Dei providentia, et hac rone nullo licet discere a fide q semel est sufficienter pposita. Interdu it accidere pot, ut pnter sufficienter pposita revera no e, vel ut ppositio sit sufficienter ad quanda fidem hum. et problem no ver ad omnino divina. et in his casibus posset fortasse accidere mutatio. Vide sup dicta de resolute fidei.

DISPUTATIO III. DE INFIDELITATE

De hac ma d Tho: hic. q. 10 et doctores in 2. d. 38 et in 3. d. 24 et 25 et 31. et in 4. d. 13. plura apud Canonistas 24. q. 1. et extra de heretico et in 6. Supponendu aut e, hanc infidelitatem de qua agimus, no ee opposita virtuti morali q dicitur fidei, tas, sed q fidei infuse e contraria, qual d. Thomas art: 1. duplici distinguit, negativa et privativa, negatva no dicimus a quocumqz negatione, alias eet et in beatis, sed sigat eam carentia fidei in eone viatore q vocate expelli no potuit ab illo, q vocate no censet privatio ppter illa in potentia morale. Unde privativa seu contraria e, q includit culpabilem carentia fidei, sive illud sit q ignoran. privationis vel prave dispositionis, nam si duo modi quod ad mores attinet pa, no differunt, neqz fortasse unqz separant, unde nec diversos status infidelium constitunt, ideo de utroqz modo simul cu d Tho: agimus.

QUÆRITUR I.

An ignorantia vel error rerum fidei in eis qui fidee carent sit peccatum infidelitatis.

Thomas agit de hac re actio. 1. 2. et 3.

6° dico p^o hanc ignorantiam vel errorem si voluntarius sit esse peccatum mortale infidelitatis. Concl^o d^o de fide
 Marci vult qui non crediderit condemnabitur. Mat^o 10, quicumque non recipiam vos, tollere ab eis omne nomen
 rati^o est clara, quod est transgressio gravissimi precepti et maxime ad salutem necessarij. Videri autem oportere esse
 voluntarium, quod hoc est de ratione peccati, non regit in se directum, sed sufficit indirectum, in quo
 differt infidelitas a fide, quod nunquam concipitur sine directo consensu. ratio est, quod credere est directus actus
 positivus, et autem infidelitatem contingere potest sine actu positivo et directa voluntate. quod maxime in privatione lo-
 cistis, quod verum est quod tota fides ignorat vel abicitur. Secus vero si error sit tantum circa unam vel aliam
 veram rem fidei et ex sola ignorantia vincibili, arguitur adesse voluntarium tamen indirectum, quod hoc forte
 non sufficit ad infidelitatem et infra dicemus. *Et sic obiter solvitur quod d^o Tho.*
 quodam art^o 2°. An infidelitas sit in intellectu? dicitur enim ipsa privationem fidei vel errorem esse in
 intellectu, quod contra sit circa idem, propterea tamen culpa infidelitatis formata est in voluntate quod malitiam
 moralis, inde vero d^o nominari errorem vel defectum intellectus.

Dico 2° hoc peccatum ex genere suo est maximum omnium peccatorum excepto odio Dei. Ita d^o Tho. art^o
 1° et 2°. Malicia non peccat in privatione debita honestatis, sed peccat hoc privat maxime
 honestate. Sed fides quod preterit super reliquas virtutes excepta Charitate. Unde d^o Tho. q. 10 art^o 3° et
 34. art^o 2. ad 2° dicitur de peccato et minus peccatum quod sit infidelitas, quod spes est virtus minus preterit
 dea quod sit fides. Tandem essentialiter gravitas peccati sumitur ex odio, idem autem quod sit infidelitas offendit
 est Deus quo infidelis caret multo. et hoc fortasse videtur ratio d^o Tho. in art^o 1° que obscura est.
 colligitur enim huius delicti gravitas ex eo quod privat hominem omnino vera cognitione Dei, quod videtur non
 in se, nam infidelis potest retinere veram Dei cognitionem per naturam lumen. Unde Cairas exponit infide-
 litatem tollere veram Dei cognitionem per se ipsam scilicet per falsam cognitionem, nihil verum de Deo cogitans
 quod solus non est verus sed videtur negatis, arguitur adeo importans ad declarandam gravitatem huius
 peccati. Et videtur quod est quod multa careat cognitione fidei, videtur velle sibi fingere quendam Deum quod
 non est in re nisi non habet unum vel alium verum de Deo reat, tamen considerando videtur quod
 de Deo existimat, nullo est talis Deus, et ideo videtur consistit in sola carencia absolute et simpliciter cognitio
 veri Dei, quod ratio sic exponit procedit de infidelitate per errorem privat dispositionis, unde dubitari potest, an
 conclusio habeat locum in ignorantia pura negativa, videtur enim non esse necessarium, quod ratio est si veritas de infide-
 litate in genere sit, in qua tamen potest dari multi gradus, per ignorantiam tamen indirectam voluntariam, 3° per igno-
 rantiam directam voluntariam, 3° per errorem, 4° per contumelias et iniurias in vera fide. Confirmitur quod
 non videtur dubium, quia ex circumstantiis possunt alia peccata superari infidelitatem, ut d^o Thomas indicat
 et sumi potest ex Verbo Injuria, Cap: scimus 12° q. 2. et Aug^o Cap: quere 6° q. 1. ex lib: 4° de
 Baptismo cap: 10. *De in individuo* ita esse et non posse regulam generale assignari, sed pon-
 derandas esse circumstantias, tamen in genere verum est, omnem infidelitatem esse eam quod consistit in privatione
 principis si sit directam voluntariam et gemere coloris. quod sumi potest ex illo Mat^o 10. Qui non rece-
 perit vos etc. Ratio est, quod hoc privatio vel ommissio privat hominem summa quadam et maxime virtute
 et includit quendam consumptum divini scripturarum et bonorum supernaturalium, et morali est includit mali-
 ciam erroris, quod humiliter prodo fieri non potest, et quod caret vera fide non ad erret circa cognitionem
 Dei. *Sed arguitur contra exceptam falsam de odio Dei, quod infidelitas includit*
 malitiam odij Dei et addit aliam. Confirmitur quod privat fide et Charitate, odium autem tamen Charitate.
 D^o simile argum^o fieri posse de omni peccato mortali, comparamus igitur hanc peccata in proprio mali-
 cioso. Unde et si comparamus illud duplicem malitiam infidelitatis, cum privatione quod est in directo odio
 Dei, hoc super illas sumptis, quod includit directam illam malitiam. Infidelitas vero solum includit odium
 Dei indirectum et sumi potest. Ad confirmitur dicitur eadem in concludere, quod sumi potest quod infidelitas super, et
 quod consistit eodem in deteriori statu, non tamen illud est propter maius demeritum simpliciter, sed quodam dispositio
 contraria ipsi fidei.

QVÆRITVR. III. Verum hæc ignorantia uel error possit interdum excusari à peccato infidelitatis?

I^a Sma de no posse ei in minimo serup. conalis vicio, qz cu p^o p^o puenit ad usm rono, si q^o in se e faciat, recipiet fide, si no faciat, voluntarie caret fide, qz pot et tenet at no facit ita Alari^o 2° pte q. 129 mem. 8. Altioid lib 3° tract 3° art 2°. Gabr^o in 2° d. 21. q. 1. Adria^o q. 13. 4°. q. citat alios. Guliel^o. Parid^o. tract. de fid: Gerson 3° pte. trac: de vicia spuali lect: 4.

2^a Sma admittit aliq^o temp^o posse excusari hoc pecc^o, qz nec pceptu fidei q^o officiu^o a statim obligat, nec oenti e, dei statim illuminatur, negat in posse excusari totum temp^o vicio, qz salte aliq^o temp^o pceptu obligat, et conu^o e salte aliq^o dei illuminatur si faciat q^o in se e. ita Castro de lege penali. d. pte. 3° con gen c 159. et p^o Cor. 11° lecta q^o Aug^o de gra et lib arbi. c 3° et ep^o 170. Hanc ing^o ad lect^o multi ignorari licet, abscondit no pot. Confir^o qz hoc ignorantia semp e pecc^o pecc^o et d^o d^o pte. et 1° et p^o ex ad Rom. 1° et Cor. 4°. 4° Thesal. 2° ignorantia u^o q^o pecc^o pecc^o no excusat a pecc^o ex d^o pte. 3° con gen cap. 150. et postea, qz e voluntaria. Contrarius oio e conu^o, distinguendi q^o sit res stans totum, q^oal q^o unig^o audierit fidei q^o audierit h^o no sufficiat, q^oal u^o sufficiat.

Artic. 1°. In jo q^o nihil audierit, infidel^o pot et meri nega usq^o adeo q^o a pecc^o excuset e V. Pte. art 1° et d^o in 4° d^o art 2° Cmo relec^o de sacram: pte 2°. Saega 6° in Trident^o c 18. Almai. tract. 1° moral: c 4. Armas: lib 8. de Romanis. ora. probe 1° ex Jac: 15. h^o no venisse et loqu^o eis no fuisse ad Rom: 10. quo^o ocedens sine p^odicato. 2° qz p^oce ante d^oni eos q^o Euang^o no audierat, dammandos fore p^oce alia pecc^o no p^oce infidelit^o. ita Clem. p^o ep^o 3. Aug^o tract: 89 in Jac: ep^o 105 ad d^oni et q^oo. res: q^o noni restam. 3° conu^o, qz ut ignorantia sit voluntaria indixit, no satis e, tenori et p^oce absolute, h^o q^o serie et cognosc^o se tenori et posse facere hoc in oio ad tale fine^o alias illa p^oas e quasi matie. hoc p^ono^o ostendit ad in p^o 2° d^o isti infideles, licet possint fac^o qz in ipse e, in p^oce ignorantia se debere id facere in oio ad consequendam fide, usq^o adeo inanimabile ignorantia se ponere impedim^o fidei, q^o no e voluntaria eius modi ignorantia. Vices saltem post promulgat^o Euang^o no h^ore locu^o concludi, qz Rom. 2° et 10. in oio tenorem exim^o sonu^o et p^o no e inconueniens et mit^o repositi hanc igno^o inueniendum in multis p^ono imo ad in aliq^o p^ono ad quas forte nondu^o puenit uex Euang^o, illud n. Pauli e p^ono aliq^o p^ono plendi et exponit Aug^o, vel intelligi de oio quod p^ono eius q^o sic agnoscebat. ut ing^o Chryso^o vel p^ono pot^o et ad aliq^o p^ono aliq^o p^ono Euang^o, et in iam ita exciderit, et excusant^o q^o u^o ibi n^ont.

Artic. 2°. q^o no sufficiat in aliquo audierit in oio excusari no poterit a culpa ignorantia, in tenore ad p^ono. ut aut no excusant, duo conditioes requirunt. 1° ut talis talis fuerit p^ono q^o sufficiat ad inueniendum p^ono scrupulu^o de p^ono scda, et conabile dubiu^o, cuius cone tenent h^o p^ono in ing^o rare. et ex defectu huius conditiois si fides no p^ono no sed tyrannice et in oio apud Indos factu e, no sufficiat ad tollen^o infidelit^o, neq^o ad p^ono voca^o fidem. Item e^o si p^ono p^ono, sed in repido et sine probat^o, ut nulla, p^ono coner^o duby faciat, q^o in oio accidere pot. 2° conu^o d^ono e, ut q^o audierit post sic audia^o fidem no fecerint morale diligen^o ad inueniendum veru^o nam si p^ono, ut et no poterit inuenire, et excusabit. et si de hac diligen^o p^ono qualis et quia et debet, ut p^ono posse inueniendum indicari h^o in oio, in si p^ono adig^o ad lect^o oportebit oio diligen^o facere ut eam adia^o, oio oportebit relinquere ois formas et condoda huius vicio, qz no agit in oio observat. omis p^ono, h^o de modo simple ad salute^o necess^o et in eo casu no oportebit se ad gram disponere, qz no e adu^o qz se ordinari ad hoc, sed doct^o Eccl^o ex d^ono 12 et Matt^o 23, et qz talis obligat^o scripta e, nec ra, tione colligi pot, et qz quondam, se inueni disponere, tenet sag^o Eccl^o viciabilis doct^o, et conu^o et incidit in erro^o b^ono q^o in p^ono inueni spu^o credit. si u^o sum^o no no potit aliq^o adia^o Eccl^o inueni crede p^ono tenet h^o inueni facere q^o in se e, et prout poterit ad dei accedere, qz cu^o externa oio sit in p^ono, et q^o h^o no pot^o subueniri, necesse e a deo ipso remedi^o p^ono, et in eo casu tenet ad oer

70. **Dico 3°.** In quibus sufficienter propria est fides, nullo modo potest excusari à peccato infidelis. Et sic intelligi potest an Judaei vel pagani qui non Christiani et in mundo esse, excusant à peccato infidelis, videlicet, non potest, quod ad eos non sicut primum fuerit unquam, sed si tunc non velens, facile potest aduersum se habere magnum remedium, in quibus occasionibus, maxime, quod credidit, et obsequium insubstituere, fortasse in aliquibus rudibus, vel puerilibus potest intendere reparari talis ignorantia.

QVÆRITVRA IIII. Verum qui inuincibiliter ignorant fidem, etiam si errent vel ignorent ea quae naturaliter possunt et debent scire, possunt interdum ab omni culpa excusari.

Sic 1°. eiusmodi homines omni excusant ab ea culpa vel malicia infidelis, quae consistit in transgressione precepti significationis fidei. Certe, hoc enim ex dicitur 3.º, quod illi excusantur à cogitatione, totum preceptum fidei significationis, quod excusantur in eo non nisi nisi. 2.º, quod rationes, sed quod habent infidelis, ut sic et excusantur, et iniuriam in suis hominibus, sed quod isti non dicuntur, sed ad formam obsequii fidei, sed à peccato, quod peccat, illos laesant, peccant aut infidelis, consistit in dissonantia, et quod ratio, 4.º, si tales homines recte viderent naturam nihil peccarent, licet non non credentur, quod non error non peccat, cum non fidei, non illi error, quod ad fidei attinet nascitur ex ignorantia inuincibilis, excusantur quod à culpa. **Contra.** si corrigentur baptizati infante educantur à primo usque tunc inter infideles idolatras laborantes et ignorantia, inuincibilis fidei, et post in adulta aetate praecepta eorum, vel in talis homo voluntate hunc fidei in baptismo accepta, constantem et abscondit, non esse Christianum quod si characterem et habitum fidei, et infidelis, quod si voluntur omni auctoritate à rebus fidei, et omni est affectus ad salutem conuentionis, quod dispossit repugnat fidei et pie affectu erga illam. pro hoc ergo magis conuenit, potest, sed conuenit, rebus factis. At si conuenit illi amittere deus, sed, tamen, propter culpam infidelis, non coram deo, quod inibi et displicet, quod fides non amittit nisi per formam, sed infidelitate, quod aliquo includat principlia contra eorum formam fidei, quae ratione in praedictis fidei, et excusantur à culpabili excusant in rebus fidei, non tamen amittit hunc fidei, ille ut homo de quo loquimur non sit obstinatus, nec dissonans à ratione formali fidei ut ostendimus. Similiter casus potest accedere non tamen sine infidelitate, sed est sine morte, ut si ponamus illum gentilem laborare aliquo tempore ignorantia inuincibilis in malis, iuxta doctrinam dicendam, vel si fingamus eum aduocari inter Judaeos et alios, de quo notitia habet, et tunc simul ignorantia inuincibilis Evangelium simul cum illa secta, non tunc est affectus ad salutem conuentionis, nisi religio, non videtur et est in eadem dispossit, et tunc evidens est illi non posse fidem cui potest et non posse gratiam.

Ad arguendum. hoc concedo, sed nec est inconueniens eum ad habitum et quasi materiam Christianitatis, et tunc ad propter fidem aliam sectam, quod licet in se repugnet Christiano religioso, tamen propter ad illo homo observat, id fit sine facta amittit et culpa religio Christiana. Non est ergo quantum ad actum infidelis negantem, tamen habitum fidei non potest dici per eiusmodi infidelitatem negantem. Idem dicitur de dispossit, voluntate, et non illa auersa materiam à re, bonis fidei non autem facta à ratione facta eius. Difficultas superest, an possit excusari à culpa contra legem naturam.

Sic 2°. fieri potest ut huiusmodi homo aliquo tempore vite inuincibiliter deo non ignoret, vel occurrat in illius excusatione inuincibiliter aliquo errore, raro tamen id accidit toto tempore vite et non equivoce in omnibus personis. propter praesens concluditur facillime verificatur in hominibus gentilibus, quando in puerili aetate viuunt et post aliquot annos vsus rationis, quod cognitio dei licet eis possibilis, non est tamen ita facilis quin indigeat magna diligentia et longo tempore, deinde quod quasi ordo non potest latere ut homines in ea aetate credant traditionem parentum et preceptorum duorum, quod tunc non sunt alios ad quos recurrebant, nec per sese primum veritatem inuenire, excusabitur quod homo saltem pro aliquo tempore ita credendo. **De alijs vero gentilibus** obscura est res, quod, quod scribitur in praesens deo repudiatis sectatoribus deorum tantum, omnes impios et peccatores in saeculum. **Esai. 56.** **Psalms 6.** **Sapientia 13. et 14.** et ad **Rom. 1.** dicitur deo inexcusabilis. Ex quibus locis videtur effici primum gentilibus et sacerdotibus et magis istarum sectarum non posse excusari à culpa.

in suis: erroribus saltem à tempore iam pfecto oratio et doctrinae suo, quae erant in rebus manifeste
 et ipsi speciatim remanere adhibere maiore diligentia ad cognoscendum, ut u. uelut longiori
 tempore excusari potest, quod est quasi nate et huiusmodi homines peccant in fide suorum maiorem, ideo aliquid
 adeo incepti et inopes ingenij, ut nihil ferere se possint, quippe in re tam alta qualis est cognitio dei
 demum quod multi post multos labores et diligentiam erant in hac dei cognitio, igitur facilius et
 Hilomine in de his et regulariter procedit et pars conclusio quod non possint toto tempore vitae excusari,
 et, quippe in omnibus rebus, quibus sum talis absurditas, ut vix possint cadere in conceptum, sed vix
 vix, ut est adhibere lapides et Accedit hoc non dicitur bestium divinis inspiratoribus, atque, et sepe sentire
 remota conscientia, quod si audire vellent, curarent melius cogitare, qui auctore. Intra hoc et indicant
 de erroribus oratione alia, in oratione autem inuoluntate, et de libero arbitrio licet aliquid credant potest ignorari
 inuoluntate, in ego consero rarissimae, vel nunquam id accidere, quod id est, quod se non quod sensibus videmus.
 Adde in, si contingere huiusmodi inuoluntate ignorantia, in aliquo respectu, non propterea illud fore excusabile
 ab omni alia suspitione, vel culpa, nisi ille error sit, est quasi speculatio, in practica et in passio:
 ille operari summo, quod et sic explicat, licet eundem sequatur, in quod consero libero arbitrio non peccare in aliis,
 quo addit, in ille quod dicitur: error in libertate, arbitrio facilius ignorare illud consero, et in prope consero
 error hoc de turpe et vitandus.
 Ubi in alijs rebus quod ad precepta operandi pertinent, quam sunt quod dicitur ignorari non potest quodammodo, sed
 morari non in culpa, quodammodo et ignorari potest et à culpa excusari. Nota, aliud est discurrere honeste
 à turpi, aliud in hoc discurrere non errare. p. g. quod ignorari nullus non potest hoc differentia in genere
 so, quam est turpia quodammodo honesta, quod pariter, quod hoc est primum, quod se nullum et primum, in opere
 summo, et quasi per discurrere synderesis, qua carere non potest hoc vixit ratione. Item in speculatio igno-
 rari non potest quod aliquid, nisi vera aliquid, falsa quodammodo, item nullus inueniet hoc quod non expendant quod
 et quod laudat. p. electio est propria huiusmodi vixit ratione. potest autem eligere omnia hoc ea quod sunt conuenientia
 rationi, et hoc vocamus honesta, et reprehendere distantia tali rationi, et hoc
 appellamus turpia.

Quod si in alijs rebus quod ad precepta operandi pertinent, quam sunt quod dicitur ignorari non potest quodammodo, sed
 morari non in culpa, quodammodo et ignorari potest et à culpa excusari. Nota, aliud est discurrere honeste
 à turpi, aliud in hoc discurrere non errare. p. g. quod ignorari nullus non potest hoc differentia in genere
 so, quam est turpia quodammodo honesta, quod pariter, quod hoc est primum, quod se nullum et primum, in opere
 summo, et quasi per discurrere synderesis, qua carere non potest hoc vixit ratione. Item in speculatio igno-
 rari non potest quod aliquid, nisi vera aliquid, falsa quodammodo, item nullus inueniet hoc quod non expendant quod
 et quod laudat. p. electio est propria huiusmodi vixit ratione. potest autem eligere omnia hoc ea quod sunt conuenientia
 rationi, et hoc vocamus honesta, et reprehendere distantia tali rationi, et hoc
 appellamus turpia.

80. *Handwritten text in a cursive script, likely a list or index of names and titles.*

Et sec[un]dam efficit ut om[ni]a opera in fide[m] sint p[er]ta.

Main body of handwritten text in a cursive script, containing several paragraphs of dense text.

In nomine domini Amen. Hic incipit tractatus de hereticis et infidelibus.

 De hereticis. Hereticus est qui in articulis fidei contra catholicam doctrinam

 se habet. Hic tractatus dividitur in tres partes. In prima parte agitur de

 hereticis in generaliter, in secunda de schismaticis, in tertia de

 infidelibus. In prima parte agitur de hereticis in generaliter, in

 secunda de schismaticis, in tertia de infidelibus.

Disputatio de hereticis infidelibus

De hereticis. De hereticis agitur in articulo 1. et 2. et 3. et 4. et 5. et 6. et 7. et 8. et 9. et 10. et 11. et 12. et 13. et 14. et 15. et 16. et 17. et 18. et 19. et 20. et 21. et 22. et 23. et 24. et 25. et 26. et 27. et 28. et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34. et 35. et 36. et 37. et 38. et 39. et 40. et 41. et 42. et 43. et 44. et 45. et 46. et 47. et 48. et 49. et 50. et 51. et 52. et 53. et 54. et 55. et 56. et 57. et 58. et 59. et 60. et 61. et 62. et 63. et 64. et 65. et 66. et 67. et 68. et 69. et 70. et 71. et 72. et 73. et 74. et 75. et 76. et 77. et 78. et 79. et 80. et 81. et 82. et 83. et 84. et 85. et 86. et 87. et 88. et 89. et 90. et 91. et 92. et 93. et 94. et 95. et 96. et 97. et 98. et 99. et 100.

Quas. Utrum Judaeism. Paganism & Heresim

De hereticis. De hereticis agitur in articulo 1. et 2. et 3. et 4. et 5. et 6. et 7. et 8. et 9. et 10. et 11. et 12. et 13. et 14. et 15. et 16. et 17. et 18. et 19. et 20. et 21. et 22. et 23. et 24. et 25. et 26. et 27. et 28. et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34. et 35. et 36. et 37. et 38. et 39. et 40. et 41. et 42. et 43. et 44. et 45. et 46. et 47. et 48. et 49. et 50. et 51. et 52. et 53. et 54. et 55. et 56. et 57. et 58. et 59. et 60. et 61. et 62. et 63. et 64. et 65. et 66. et 67. et 68. et 69. et 70. et 71. et 72. et 73. et 74. et 75. et 76. et 77. et 78. et 79. et 80. et 81. et 82. et 83. et 84. et 85. et 86. et 87. et 88. et 89. et 90. et 91. et 92. et 93. et 94. et 95. et 96. et 97. et 98. et 99. et 100.

[The page contains a dense, handwritten Latin text in a cursive script, likely a manuscript or legal document. The text is arranged in several columns and includes various annotations and marginal notes. The main body of text is written in a dark ink, while some marginal notes are written in a lighter ink. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge of the language and period.]

[Marginal notes on the right side of the page include:]

- 2. d. p. p.
- 1. d. p. p.
- 2. d. p. p.
- 3. d. p. p.
- 4. d. p. p.
- 5. d. p. p.
- 6. d. p. p.
- 7. d. p. p.
- 8. d. p. p.
- 9. d. p. p.
- 10. d. p. p.

... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...
 ... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...
 ... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...

Quaestio 2 qua conditiones necessariae
 ut sint ad verum ferese committendum
 ut an error ex ignorantia culpabilis in se
 possit ad ferese vel aliquam partem inferre

In hoc quod supra...
 ... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...
 ... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...
 ... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...
 ... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...
 ... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...
 ... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...
 ... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...
 ... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...
 ... de qua supra...
 ... quod si...
 ... ad hoc...

Handwritten Latin text, likely a legal or scholarly document, covering the majority of the page.

[Faint handwritten notes on the left edge of the page]

[Large block of very faint, illegible handwritten text in the center of the page]

fama... [The text in this block is very faint and mostly illegible. It appears to be a dense Latin or German text, possibly a letter or a historical document, with some words like 'fama', 'quod', 'quod', 'quod' visible.]

Quem 2 Ubi in infideles no apostate pos
 sint palle compedi ut cum parte nostre reli
 quans feriant q lege matre recula est

[The text in this block is also very faint and illegible. It seems to be a continuation of the previous text or a separate entry. Some words like 'ad', 'sua', 'ma', 'luc', 'ad' are faintly visible.]

17 v

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Handwritten text, likely a list or index, with various entries and dates. The text is dense and difficult to transcribe due to its cursive style and fading.]

[Faint entries including:]
 ... 12. 9. 1 ...
 ... 12. 2. 62 ...
 ... 11. 11. ...
 ... 12. 1. 60 ...
 ... 25 ...
 ... 14. 10. ...
 ... 18. 8. 13 ...
 ... 7. 1. ...
 ... 24. ...
 ... 12. ...

18

[Handwritten Latin text in two columns, starting with 'Sine' and 'Quia'.]

Sine
 Quia
 Sine
 Quia
 Sine
 Quia
 Sine
 Quia

... *[Handwritten text in a cursive script, likely a Latin manuscript or a collection of notes]* ...
 ... *[The text is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be numbered or organized in a list-like structure]* ...
 ... *[The handwriting is consistent throughout, though some words are difficult to decipher due to the cursive style]* ...
 ... *[The text concludes with a few lines at the bottom of the page, possibly a signature or a final note]* ...

1020... 22

Handwritten text in a dense, cursive script, likely a historical document or manuscript page.

De Communiata de Capira & de Schibione

Capira... Schibione... Handwritten text detailing specific locations or events.

Handwritten text continuing the narrative or list, mentioning various details and names.

Handwritten text in German, likely a legal or administrative document, covering the majority of the page. The text is dense and difficult to read due to the cursive handwriting.

Handwritten text in a dense cursive script, likely a historical manuscript or ledger. The text is written in black ink on aged, yellowed paper. The script is highly cursive and difficult to decipher, but it appears to be a form of Latin or German. The page contains several lines of text, with some numbers and possibly dates interspersed. The handwriting is consistent throughout the page, suggesting a single scribe. There are some faint markings and corrections visible in the text.

23^v *Handwritten text at the top of the page, including the number 23^v in the left margin.*

*Quarta de iudic. forensi in persona principis
spirituali potestate*

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs of dense script.

24^v *[Handwritten text in a cursive script, likely a legal or administrative document. The text is dense and covers most of the page. Marginal notes are visible on the right side.]*

aliqui quibus quibus...
 25
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25

Quarta & Quinta bene faber...

Di. No. 9. 12...
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25

[Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript or letter. The text is dense and covers most of the page. It appears to be a collection of notes or a detailed account.]

Rain
N8

[A line of text, possibly a title or a specific heading within the manuscript.]

[Continuation of handwritten text, including some numbers and possibly a list or index. The script is consistent with the rest of the page.]

1482

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Quarta 19. M. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

& ... in ... de ...
... de ...
... de ...
... de ...

De Plagium & V. Plagium et Plam
Contra confessoris fidei de verbis confessoris

Plagium est quod dicitur quia ...
... de ...
... de ...
... de ...
... de ...
... de ...
... de ...
... de ...
... de ...
... de ...
... de ...
... de ...
... de ...

28^v *[Handwritten Latin text, dense and illegible]*

[Handwritten title or section header]

[Handwritten Latin text, dense and illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely a historical record or letter. The text is densely packed and includes several lines that are partially obscured by the binding. It appears to be written in a historical German dialect or Latin. The text contains various names and titles, such as 'Herrn von...' and 'Herrn...', suggesting a formal or official context. There are also some numbers and dates, though they are difficult to decipher due to the cursive. The text is written on aged, slightly stained paper.

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, likely a library stamp or archival note.]

